

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 25.1.2007
COM(2007) 26 végleges

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

**a 2026/97/EK rendelet 18. cikke szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően az
Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) behozatalára vonatkozó végleges
kiegyenlítő vám kivetéséről**

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat okai és célkitűzései**

A javaslat a legutóbb a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: az alaprendelet) alkalmazására irányul az Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalával kapcsolatos eljárásban.

- **Általános összefüggések**

A javaslat az alaprendelet végrehajtásával összefüggésben és az alaprendeletben megállapított lényegi és eljárási követelményekkel összhangban végrehajtott vizsgálat eredményeként készült.

- **A javaslat terén érvényes rendelkezések**

A javaslat terén nincsenek érvényes rendelkezések.

- **Összeegyeztethetőség az Unió más politikáival és célkitűzéseivel**

Nem alkalmazandó.

2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az eljárásban érintett érdekelt felek már lehetőséget kaptak arra, hogy az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban a vizsgálat során megvédjék érdekeiket.

- **Szakvélemények összegyűjtése és felhasználása**

Nem volt szükség külső szakértői véleményre.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat az alaprendelet végrehajtásának eredménye.

Az alaprendelet nem rendelkezik általános hatásvizsgálatról, tartalmazza viszont a vizsgálandó feltételek teljes felsorolását.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

2005. december 1-jén a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítéssel (a továbbiakban: az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítés)¹ bejelentette, hogy az Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő intézkedések megszűnésének felülvizsgálatát kezdeményezi.

A lejárati felülvizsgálatot a Plastics Europe Polietilén-Tereftalát (PET) Bizottsága (a továbbiakban: a kérelmező) által 2005. augusztus 30-án, az egyes polietilén-tereftalátok teljes közösségi termelésének fő hányadát, ebben az esetben több mint 90%-át képviselő termelők nevében benyújtott kérelmet követően kezdeményezték.

A mellékelt tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat végleges következtetéseket tartalmaz a támogatással, az okozott kárral, az ok-okozati összefüggéssel és a közösségi érdekekkel kapcsolatban.

A tagállamokkal a Szubvencióellenes Bizottság január 16-i ülésének keretében konzultáltak. 26 tagállam támogatta, 1 tagállam pedig ellenezte az intézkedések javasolt irányát.

A Bizottság javasolja, hogy a Tanács fogadja el a rendeletre irányuló mellékelt javaslatot, amelyet legkésőbb 2007. február 28-án közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

- **Jogalap**

A legutóbb a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

- **Az arányosság elve**

A javaslat a következő ok(ok) alapján megfelel az arányosság elvének:

Az intézkedés formáját a fent említett alaprendelet írja le, és nem hagy teret a nemzeti szintű döntéseknek.

Nem kell megadni, hogy miképpen minimalizálják a Közösségre, a nemzeti kormányokra, a regionális és helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és az állampolgárookra háruló pénzügyi és igazgatási terheket, valamint azt, hogy ezek arányosak-e a javaslat célkitűzésével.

¹ HL C 304., 2005.12.1., Értesítés felülvizsgálat kezdeményezéséről (2005/C 304/03), 4. o.

- **Az alkalmazandó eszközök megválasztása**

Javasolt eszköz: rendelet.

Más eszközök a következő ok(ok) miatt nem lennének megfelelőek.

A fent említett alaprendelet nem ír elő más helyettesítő lehetőségeket.

4) KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincs hatása a közösségi költségvetésre.

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a 2026/97/EK rendelet 18. cikke szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: az alaprendelet)², és különösen annak 18. cikkére,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre³, és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára, amelyet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően nyújtott be,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Hatályos intézkedések

- (1) 2000. november 30-án a 2603/2000/EK rendelettel⁴ a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából, Malajziából és Thaiföldről (a továbbiakban: az érintett országok) származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat). A bevezetett intézkedések az alaprendelet 10. cikke szerint kezdeményezett, a kiegyenlítő intézkedések szükségességét feltáró vizsgálaton alapultak. Ezzel egyidejűleg a Tanács a 2604/2000/EK rendelettel⁵ végleges dömpingellenes vámot vetett ki ugyanennek a terméknek ugyanezen országokból származó behozatalára. A bevezetett intézkedések a bevezető hivatkozásokban említett 384/96/EK tanácsi rendelet 5. cikke szerint kezdeményezett dömpingellenes vizsgálaton alapultak.

² HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

³ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁴ HL L 301., 2000.11.30., 1. o.

⁵ HL L 301., 2000.11.30., 21. o.

- (2) Az (1) preambulumbekzdésben említett 2604/2000/EK tanácsi rendeletet a 496/2002/EK, 823/2004/EK, 83/2005/EK és az 1646/2005/EK tanácsi rendelet⁶ módosította. A módosítások a bevezető hivatkozásokban és az (1) preambulumbekzdésben említett 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (3) és (4) bekezdése szerint kezdeményezett felülvizsgálatok, valamint annak 8. cikke (1) bekezdése szerint elfogadott, árra vonatkozó kötelezettségvállalások eredményei.
- (3) Ezenkívül a Tanács 2004. augusztus 19-én⁷ végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Ausztráliából és a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK) származó egyes PET-ek behozatalára, valamint megszüntette a Pakisztánból származó PET behozatalával kapcsolatos eljárást.
- (4) 2005. október 11-én a Tanács módosította az Indiából származó PET behozatala tekintetében hatályban lévő kiegyenlítő intézkedéseket⁸. A módosításokat az alaprendelet 20. cikke alapján kezdeményezett gyorsított felülvizsgálat eredményeképpen fogadták el.

2. Felülvizsgálati kérelem

- (5) Az intézkedések küszöbön álló hatályvesztéséről szóló értesítés közzétételét követően a Bizottság 2005. augusztus 30-án a hatályos intézkedések felülvizsgálatára irányuló kérelmet kapott az alaprendelet 18. cikke alapján (a továbbiakban: hatályvesztés felülvizsgálata).
- (6) A 2005. augusztus 30-án benyújtott kérelmet a PET teljes közösségi termelésének fő hányadát, ebben az esetben több mint 90%-át képviselő termelők nevében a Plastics Europe Polietilén-Tereftalát (PET) Bizottsága (a továbbiakban: a kérelmező) nyújtotta be.
- (7) A hatályvesztés felülvizsgálatára irányuló érelem azon alapult, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűleg a támogatás és ezáltal a közösségi iparágnak okozott kár folytatódásához vagy megismétlődéséhez vezetne.
- (8) Miután a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapították, hogy elégséges bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálat kezdeményezéséhez, illetve az alaprendelet 18. cikke alapján, a Bizottság 2006. december 1-jén megkezdte ezeket a felülvizsgálatokat⁹.
- (9) Meg kell jegyezni, hogy a lejáratú felülvizsgálat kezdeményezése előtt, valamint az alaprendelet 22. cikkének (1) bekezdésével és 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban a Bizottság értesítette az indiai kormányt (a továbbiakban: IK), hogy megfelelően dokumentált felülvizsgálati kérelmet kapott, és konzultációra kérte fel az IK-t annak érdekében, hogy a panasz tartalma tekintetében tisztázzák a helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást találjanak. Azonban a konzultációs felkéréssel kapcsolatban a Bizottság nem kapott választ az IK-tól.

⁶ HL L 78., 2002.3.21., 4. o., HL L 127., 2004.4.29., 7. o., HL L 19., 2005.1.21., 1. o., HL L 266., 2005.10.11., 10. o.

⁷ A Tanács 1467/2004/EK rendelete (HL L 271., 2004.8.19., 1. o.)

⁸ HL L 266., 2005.10.11., 1. o.

⁹ HL C 304., 2005.12.1., 4. o.

3. Párhuzamos vizsgálatok

- (10) 2005. december 1-jén a Bizottság a 384/96/EK tanácsi rendelet¹⁰ 11. cikkének (2) bekezdése alapján felülvizsgálatot indított az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Thaiföldről és Tajvanból származó PET behozatalára vonatkozó hatályos dömpingellenes intézkedésekkel kapcsolatban is¹¹. Ugyanebben az időpontban ugyanezen termék Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó behozatalával kapcsolatban a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerint részleges időközi felülvizsgálatot kezdeményeztek, csak a dömpingre vonatkozóan¹².

4. Felülvizsgálati időszak

- (11) A felülvizsgálati időszak a 2004. október 1-jétől 2005. szeptember 30-ig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak vagy FI). Az okozott kár összefüggésében 2002. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig vizsgálták meg a tendenciákat (a továbbiakban: a vizsgált időszak).

5. A vizsgálatban érintett felek

- (12) A Bizottság hivatalosan értesítette az exportáló termelőket, az exportáló ország képviselőit, az importőröket, a közösségi termelőket, a felhasználókat és a kérelmezőt a hatályvesztés felülvizsgálatának kezdeményezéséről. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak arra, hogy írásban ismertessék álláspontjukat, és az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőig meghallgatást kérjenek. Meghallgatást biztosítottak minden olyan érdekelt félnek, aki ezt kérte, és bizonyította, hogy meghallgatása különösen indokolt.
- (13) Figyelembe véve az indiai exportőrök, valamint a hatályvesztés felülvizsgálatára irányuló kérelemben felsorolt közösségi termelők és importőrök nagy számát, megfelelőnek ítélték meg, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban megvizsgálják a mintavétel lehetőségét. Annak érdekében, hogy a Bizottság dönteni tudjon a mintavétel szükségességéről, és ha ez szükséges, ki tudja választani a mintát, a fent említett feleket felkérték, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban nevezzék meg magukat a vizsgálat kezdeményezésétől számított 15 napon belül, és nyújtsák be a Bizottságnak az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben kért információkat.
- (14) A benyújtott információk megvizsgálását követően – mivel az indiai exportáló termelők közül kevés jelezte együttműködési készségét – úgy határoztak, hogy az indiai exportáló termelők tekintetében nincs szükség mintavételre.
- (15) Miután megvizsgálták a közösségi termelők és az importőrök által benyújtott információkat, és mivel viszonylag kis számú válasz érkezett, úgy ítélték meg, hogy az egyik említett kategóriában sem lenne indokolt a mintavétel.

¹⁰ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított tanácsi rendelet.

¹¹ HL C 304., 2005.12.1., 9. o.

¹² HL C 304., 2005.12.1., 9. o.

- (16) Ezért kérdőívet küldtek az érintett ország összes ismert exportáló termelőjének, az összes ismert importőrnek, beszállítónak, közösségi termelőnek és felhasználónak.
- (17) Három indiai termelő, tizenkét közösségi termelő, egy importőr, egy beszállító és tíz feldolgozó/felhasználó válaszolt a kérdőívekre.
- (18) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet elemzése céljából szükségesnek tartott, és ellenőrző látogatást tett a következő vállalatok üzemeiben:

1. Községi termelők

Voridian BV (Hollandia)

M & G Polimeri Italia Spa (Olaszország)

Equipolymers Srl (Olaszország)

La Seda de Barcelona SA (Spanyolország)

Novapet SA (Spanyolország)

Selenis Industria de Polímeros SA (Portugália)

Selenis Itália Spa (Olaszország)

Közöségi beszállítók

Interquisa SA (Spanyolország)

Független közöségi importőrök

Global Service International SRL (Olaszország)

Közöségi felhasználók

Coca Cola Enterprises Europe Ltd (Belgium)

2. Indiai kormány

Kereskedelmi Minisztérium, Újdelhi

Maharashtrai kormány – Ipari Igazgatóság, Mumbai

3. Indiai exportáló termelők

SENPET Ltd, Kalkutta (korábban Elque Polyesters Limited)

Futura Polyesters Limited, Chennai (korábban Futura Polymer Limited)

Pearl Engineering Polymers Limited, Újdelhi

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

- (19) Az érintett termék megegyezik az eredeti vizsgálat érintett termékével, azaz az érintett országból származó, az ISO 1628-5 szabvány szerinti, 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező PET. A terméket jelenleg a 3907 60 20 KN-kód alá sorolják.

2. Hasonló termék

- (20) Az eredeti vizsgálatához hasonlóan megállapították, hogy az érintett termék, az érintett ország hazai piacán gyártott és értékesített PET és a közösségi termelők által gyártott és értékesített PET ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal és felhasználási lehetőségekkel rendelkezik. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező PET valamennyi típusa az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdése értelmében hasonló terméknek tekintendő.

C. A TÁMOGATÁS FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

I. A támogatás folytatódása – Bevezetés

- (21) A felülvizsgálati kérelemben szereplő információk és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján a következő rendszereket vizsgálták meg, amelyek állítólag támogatást foglaltak magukban.

1. Az eredetileg vizsgált támogatási rendszerek

Országos szintű rendszerek

- a) Vámjogosultság Betétkönyv Rendszerek (DEPBS)
- b) Jövedelemadó-mentességi Rendszer (ITES)
- c) Exporttámogatási Beruházási Javak Rendszere (EPCGS)
- d) Exportfeldolgozási Övezetek (EPZ) / Különleges Gazdasági Övezetek (SEZ)/ Exportorientált Egységek (EOU)

2. Az eredetileg nem vizsgált támogatási rendszerek

Országos szintű rendszerek

- e) Előzetes Engedélyezési Rendszer (ALS)
- f) Exporthitelrendszer (szállítás előtt és után) (ECS)

Regionális rendszerek

- g) Gujarat Értékesítési Adókedvezmény Rendszer (GSTIS)
- h) Gujarat Villamosenergia-adó Mentességi Rendszer (GEDES)
- i) Nyugat-bengáliai Ösztönző Rendszer (WBIS)

- j) A maharashtrai kormány ösztönzőcsomag-rendszere (PSI)
- (22) A fentiekben megadott a) és c)–e) rendszerek a külkereskedelemről (fejlesztésről és szabályozásról) szóló 1992. évi (1992/22. sz.) törvényen alapulnak, amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény felhatalmazza az IK-t, hogy az export- és importpolitikával kapcsolatban értesítéseket adjon ki. Ezeket „export- és importpolitikai” dokumentumok foglalják össze, amelyet 2004. szeptember 1-je óta „külkereskedelmi szabályzatnak” neveznek, és amelyet a Kereskedelmi Minisztérium ötévente tesz közzé és rendszeresen frissít. Ebben az esetben felülvizsgálati időszak szempontjából egy export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1-je és 2009. március 31-e közötti időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2004–2009. közötti EXIM-politika). Ezenkívül az IK egy „Eljárási kézikönyv – 2004. szeptember 1-jétől 2009. március 31-ig, I. kötet” című dokumentumban is (a továbbiakban: HOP I. 2004–2009) meghatározza a 2004–2009 közötti EXIM-politikára irányadó eljárásokat. Az eljárási kézikönyvet (HOP) is rendszeresen frissítik.
- (23) A fenti b) pontban megadott Jövedelemadó-mentességi Rendszer a jövedelemadóról szóló, 1961. évi törvényen alapul, amelyet a költségvetési törvénnyel évente módosítanak.
- (24) A fenti f) pontban megadott Exporthitel Rendszer a banki tevékenységek szabályozásáról szóló, 1949. évi törvény 21. és 35A. szakaszán alapul, amely lehetővé teszi az Indiai Központi Bank (a továbbiakban: IKB) számára, hogy az exporthitelek területén utasításokat adjon a kereskedelmi bankoknak.
- (25) A fenti g) pontban megadott Gujarat Értékesítési Adókedvezmény Rendszert Gujarat szövetségi állam kormánya kezeli, és az e szövetségi állam iparosztönző politikáján alapul; a fenti h) pontban megadott Gujarat Villamosenergia-adó Mentességi Rendszer a Mumbai villamosenergia-adóról szóló 1958. évi törvényén alapul.
- (26) A j) pontban bemutatott rendszert Maharashtra állam irányítja, és a rendszer Maharashtra kormányának Ipari, Energiaügyi és Munkaügyi Igazgatósága által elfogadott határozatokon alapul.
- (27) Az i) pontban bemutatott rendszert Nyugat-Bengália kormánya hozta létre a Kereskedelmi és Ipari Igazgatóság 1999. június 22-i 588-CI/H sz. értesítésével (WBIS 1999), amelynek helyébe legutóbb a 2004. március 4-i 134-CI/O/Incentive/17/03/I sz. értesítés lépett (WBIS 2004).
- (28) Az állítólagos támogatásra vonatkozó megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően India kormánya megismétli számos, a rendszerek kiegyenlíthetőségével és a támogatási összegekkel kapcsolatos kétségét. Emellett megismétli érveit, melyek szerint a jelen esetben nem valószínű a támogatás folytatódása. Ezért meg kell jegyezni, hogy ez az észrevétel nem tartalmaz olyan új érveket, amelyek megváltoztathatnák az e rendeletben megfogalmazott következtetéseket.

II. Országos szintű rendszerek

1. Vámjogosultság Betétkönyv Rendszerek (DEPBS)

a) Jogonalap

- (29) A DEPBS részletes leírását a 2004–2009 közötti EXIM-politika 4.3. szakasza és a HOP I. 2004–2009 4.3–4.4. szakasza tartalmazza.
- (30) Megállapították, hogy egyik együttműködő exportáló termelő sem részesült kiegyenlítő támogatásban a DEPBS alapján. Ezért úgy ítélték meg, hogy ezen vizsgálat alkalmazásában nem szükséges tovább elemezni ezt a rendszert.

2. Jövedelemadó-mentességi Rendszer

- (31) Megállapították, hogy egyik együttműködő exportáló termelő sem részesült kiegyenlítő támogatásban az ITES alapján. Ezért úgy ítélték meg, hogy ezen vizsgálat alkalmazásában nem szükséges tovább elemezni ezt a rendszert.

3. Exporttámogatási Beruházási Javak Rendszere (EPCGS)

a) Jogonalap

- (32) Az EPCGS részletes leírását a 2004–2009 közötti EXIM-politika 5. fejezete és a HOP I. 2004–2009 5. fejezete tartalmazza.

b) Jogosultság

- (33) A támogató gyártókhöz és szolgáltatókhoz „kapcsolt” gyártó exportőrök és exportáló kereskedők támogathatók a rendszer alapján.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (34) Exportkötelezettség feltétele mellett a vállalatok csökkentett vagy zero vámtétellel importálhatnak beruházási javakat (új és – 2003 áprilisa óta – használt, legfeljebb 10 éves beruházási javak). E célból az IK – kérelem benyújtása és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat egy meghatározott időszakon keresztül bizonyos mennyiségű importáru gyártására kell felhasználni.
- (35) Az EPCGS-engedély jogosultja belföldről is beszerezheti a beruházási javakat. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Másik lehetőségként a belföldi gyártó a beruházási javaknak az EPCGS-engedély jogosultja számára történő szállítása tekintetében igényelheti az exportnak tekintett tranzakciónak nyújtott kedvezményeket.

d) Következtetések az EPCG-rendszerrel kapcsolatban

- (36) Az EPCG az alarendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikke (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsoökkentés az IK részéről pénzügyi hozzájárulás, mivel ez az engedmény csökkenti az IK egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsoökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja a vállalat likviditását.

- (37) Az EPCG továbbá az exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül az nem nyerhető el. Ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül.
- (38) Következésképpen ez a rendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i. pontja meghatározza, mivel azokat nem használják el az exportált termékek előállítása során.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (39) Egyik együttműködő exportáló termelő sem vásárolt beruházási javakat a vizsgálati időszakban. Egy vállalat azonban az eredeti vizsgálatban megállapított összegben továbbra is igénybe vette a vizsgálati időszak előtt beszerzett beruházási javakra nyújtott vámentességet. A felülvizsgálati időszak alatt kapott támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámoknak az exportáló termelő ilyen beruházási javainak szokásos amortizációját tükröző időre való kivetítésével számították ki. A bevett gyakorlattal összhangban az így kiszámított összeghez, amely a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak során esedékes kamatot az idők során juttatott kedvezmény teljes értékének tükrözése érdekében. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták ebből az összegből, hogy megkapják a támogatás összegét mint a számlálót. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra – amely megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. A rendszert továbbra is igénybe vevő vállalat által szerzett támogatás 0,38% volt.

4. Exporthitelrendszer (ECS)

a) Jogonalap

- (40) A rendszert az Indiai Központi Bank (IKB) a „Master Circular IECD No. 5/04.02.01/2002–03” (Külföldi valutában nyújtott exporthitel) és a „Master Circular IECD No. 10/04.02.01/2003–04” (Rúpiában nyújtott exporthitel) című körrendeletében ismerteti részletesen, amelynek valamennyi indiai kereskedelmi bank a címzettje.

b) Jogosultság

- (41) Ezt a rendszert a gyártó exportőrök és az exportáló kereskedők jogosultak igénybe venni. Megállapították, hogy az eljárásban együttműködő exportáló termelők közül egy vette igénybe az ECS szerinti támogatásokat.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (42) E rendszer keretében a kereskedelmi bankok által az exportőröknek adható exporthitelek vonatkozásában az IKB kötelező maximális kamatlábat állapít meg indiai rúpiában és devizában egyaránt, „annak érdekében, hogy az exportőrök nemzetközileg is versenyképes kamatterhek mellett vehessenek igénybe hiteleket”. Az ECS két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, amely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az IKB továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelek meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.
- (43) Az IKB említett körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábát egyedül a piaci feltételek határozzák meg.

d) Következtetések az ECS-ről

- (44) Először is, az ECS-hitelnél az IKB körrendeletében rögzített kedvezményes kamatlábai a pusztán piaci feltételek szerint meghatározott hitelköltségekhez képest képesek csökkenteni az exportőr hitelköltségeit, így az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyhöz juttatják az ilyen exportőrt. Csak azoknál az együttműködő exportőröknél következtek arra, hogy előnyhöz jutottak, amelyeknél ilyen kamatláb-különbséget állapítottak meg. Az IKB körrendelete szerint nyújtott hitelek és a kereskedelmi bankok „készpénzhitelei” kamatlábainak különbsége nem magyarázható a kereskedelmi bankok tisztán piaci magatartásával.
- (45) Másrészt annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Az IKB államháztartási szerv, és ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében rögzített fogalommeghatározás értelmében „kormányzati szervnek” minősül. Az IKB 100%-ban kormányzati tulajdonban van, közpolitikai célokat követ, pl. monetáris politika, vezetőségét pedig az IK nevezi ki. Az IKB utasítja a kereskedelmi bankokat, mivel a kereskedelmi bankokat feltételek kötik, többek között az IKB körrendeletében rögzített maximális kamatlábak és az IKB azon rendelkezései, hogy a kereskedelmi bankoknak nettó bankhitelek meghatározott részét exportfinanszírozásra kell fordítaniuk. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett funkciókat lássanak el, ebben az esetben arra, hogy kedvezményes exportfinanszírozás formájában hitelt nyújtsanak. Az ilyen, bizonyos feltételek mellett nyújtott hitel formájában történő közvetlen finanszírozás rendes körülmények között a kormány feladata, és a gyakorlatban valójában nem különbözik a kormányok által követett gyakorlattól (az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja. Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, és ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (46) A támogatás összegének kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetendő kamat és azon kamatösszeg között jelentkezik, amelyet az adott vállalatnak abban az esetben kellett volna megfizetnie, ha a kamatláb megegyezett volna a szokásos kereskedelmi hitelek esetében alkalmazott kamatlábbal. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. A ECS szerinti kedvezményt igénybe vevő vállalat 0,1%-os támogatásban részesült.

5. Exportorientált Egységek (EOU-k) / Különleges Gazdasági Övezetek (SEZ-ek)

- (47) Megállapították, hogy a SEZ rendszere szerint egyik exportáló termelő sem szerzett kiegyenlítendő előnyt. Azonban két indiai vállalat EOU-jogállással rendelkezett, és kiegyenlítendő támogatást kapott a felülvizsgálati időszakban. Az alábbi ismertetés és értékelés ezért csak az EOU-kra vonatkozik.

a) Jögalap

- (48) Az EOU-rendszer részletes leírását a 2004–2009 közötti EXIM-politika és a HOP I 2004–2009 6. fejezete tartalmazza.

b) Jogosultság

- (49) A kizárólag kereskedelemmel foglalkozó vállalatok kivételével valamennyi olyan vállalat megalapítható az EOU-rendszerek alatt, amely elvileg vállalja, hogy teljes árutermelését, illetve szolgáltatásnyújtását exportra végzi. Az ipari szektor vállalatainak ahhoz, hogy jogosultak legyenek az EOU-rendszerre, a befektetett eszközök tekintetében teljesíteniük kell a minimális befektetési küszöbértéket (10 millió indiai rúpia).

c) Gyakorlati végrehajtás

- (50) Ahogy azt az eredeti vizsgálat is megállapította, az EOU-k bárhol lehetnek és bárhol megalapíthatók Indiában.
- (51) Az EOU-jogállás iránti kérelemnek részletes adatokat kell tartalmaznia a következő öt évre, többek között a tervezett termelési mennyiségekről, az export előrevetített értékéről, az importszükségletekről és a belföldi követelményekről. Ha a hatóságok elfogadják a vállalat kérelmét, közlik a vállalatkal ezen elfogadás feltételeit. Az EOU alapján működő vállalatként történő elismerésről szóló megállapodás öt évig érvényes. A megállapodás újabb időtartamokra megújítható.
- (52) A 2004–2009 közötti EXIM-politika szerint az EOU alapvető kötelezettsége nettó valutabevétel (a továbbiakban: NFE) elérése, azaz a referencia-időszakban (5 év) az export összértékének meg kell haladnia az importált javak összértékét.
- (53) Az EOU-egységek a következő engedményekre jogosultak:

- i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyasztási cikkek) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;
 - ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;
 - iii. a helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése;
 - iv. az export FOB-paritáson számított értékének 50%-áig lehetőség a termelés egy részének belföldi értékesítésére a kedvezményes vám megfizetése mellett, a pozitív NFE-bevétel teljesítésére is figyelemmel;
 - v. a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó részleges visszatérítése;
 - vi. a jövedelemadóról szóló törvény 10A. vagy 10B. szakasza alapján mentesség az export értékesítésből befolyó nyereségre rendes körülmények között kivetett jövedelemadó fizetése alól a működés megkezdésétől számított tíz éven át, de legkésőbb 2010-ig;
 - vii. lehetőség arra, hogy a törzsrészcvények 100%-a külföldi tulajdonban legyen.
- (54) Az e rendszerekbe tartozó egységek vámszabad egységek, amelyek működését a vámtörvény 65. szakaszának megfelelően vámtisztviselők felügyelik.
- (55) A törvény értelmében kötelesek teljes behozatalukról, az importált anyagok fogyasztásáról és felhasználásáról, valamint kivitelükről a HOP 2004–2009 6.11.1. szakaszával összhangban megfelelő elszámolást vezetni. Ezeket a dokumentumokat az előrelépésekről készített negyedéves és éves beszámolóokban rendszeresen be kell nyújtaniuk az illetékes hatóságoknak.
- (56) Azonban „egyáltalán nem kötelesek [valamely EOU-egység] összekapcsolni valamennyi importszállítmányukat annak exportmegfelelőjével, más egységeknek történő engedményezésekkel, belföldi területre történő eladásokkal vagy készletekkel”, ahogy azt a HOP I 2004–2009 6.11.2. szakasz előírja.
- (57) A belföldi értékesítések feladása és nyilvántartása önbevallási alapon történik. Az EOU exportszállítmányainak feladását egy olyan vám- vagy jövedéki tisztviselő felügyeli, aki állandóan az EOU-ban teljesít szolgálatot.
- (58) A jelenlegi esetben az EOU-rendszert két együttműködő exportőr vette igénybe. Ezek az együttműködő termelők a nyersanyagok és beruházási javak vámmentes behozatalára, az áruk jövedéki adó mentes belföldi beszerzésére, forgalmiadó-visszatérítésre, valamint arra használták a rendszert, hogy termelésük egy részét a hazai piacon értékecsék. Az egyik exportáló vállalat arra is használta a rendszert, hogy részleges visszatérítést kapjon a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adóból. Így igénybe vették az (52) preambulumbekczdés i–v. pontjában ismertetett összes kedvezményt. A vizsgálat rámutatott, hogy az érintett exportőrök nem vették igénybe az EOU-rendszer jövedelemadó-mentességgel kapcsolatos rendelkezései által nyújtott kedvezményeket.

d) Következtetések az EOU-król

- (59) Az EOU kétféle behozatali vám („alapvám” és „különleges kiegészítő vám”) alóli mentessége, valamint a központi forgalmi adó visszatérítése az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az IK pénzügyi hozzájárulásának minősül. A rendszer hiányában egyébként esedékes kormányzati bevételek kiesnek, így emellett az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti kedvezményt is biztosítja az EOU-nak, mivel hozzájárul likviditásához azáltal, hogy az egyébként esedékes vámokat nem kell megfizetnie.
- (60) A jövedéki adó és az importvám („kiegészítő vám”) alóli mentesség egyenértéke azonban nem minősül az egyébként esedékes bevétel kiesésének. A befizetett jövedéki adó és a kiegészítő vám hitelként felhasználható a jövőbeli adókötelezettségek fedezésére (az úgynevezett „CENVAT-mechanizmus”). Így ezek az adók nem véglegesek. A „CENVAT-hitellel” csak a hozzáadott értékre kell végeleges adót fizetni, a felhasznált anyagokra nem.
- (61) Így csak az alapvám és a különleges kiegészítő vám megfizetése alóli mentesség, a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó részleges visszatérítése és a központi forgalmi adó visszatérítése minősül támogatásnak az alaprendelet 2. cikke értelmében. Ezek az exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatások, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyediek és kiegyenlíthetők. Az EOU 2004–2009 közötti EXIM-politika 6.1. szakaszában meghatározott exportcélkitűzése elengedhetetlen feltétele az ösztönzők elnyerésének.
- (62) Az együttműködő exportőrök egyike azt állította, hogy a Bizottság eltért az eredeti vizsgálatban alkalmazott okfejtéstől a nyersanyagok vámmentességének felmérése tekintetében, illetve hogy kizárólag az esetleges többletvisszatérítéseket kell kiegyenlíteni. Erre válaszolva azonban meg kell jegyezni, hogy az eredeti vizsgálat idején a kiegyenlíthető összeg felmérésekor azt a kérdést, hogy vajon engedélyezhető vám-visszatérítési rendszernek tekinthető-e az EOU, *„annak a kérdésnek a sérelme nélkül”* válaszolták meg, *„hogyan a rendszer az alaprendelet rendelkezéseinek értelmében visszatérítő rendszernek tekinthető-e”*¹³. (E felülvizsgálat keretében az egész rendszert, az ellenőrző rendszerrel együtt, alapos vizsgálatnak vetették alá.)
- (63) A vizsgálat során feltárták, hogy ezek a támogatások nem tekinthetők megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Nem teljesítik az alaprendelet I. mellékletében (h) és i) pont), II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és szabályai) és III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) meghatározott szigorú szabályokat. Amennyiben a forgalmiadó-visszatérítésre és az importvámmentességre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazzák a beruházási javak beszerzése céljából, akkor ezek már nincsenek összhangban a megengedhető vám-visszatérítési rendszer szabályaival, mivel a beruházási javakat nem használják el a gyártási folyamatban, ahogy azt az I. melléklet h) pontja (forgalmi adó visszatérítése) és i) pontja (importvámok elengedése) megköveteli.

¹³

A Tanács 2603/2000/EK rendeletének (26) preambulumbekkezdése, HL L 301, 2000.11.30., 1. o.

- (64) Ezenkívül nem állapították meg, hogy az IK hatékony ellenőrzési rendszerrel vagy eljárással rendelkezik annak igazolására, hogy a vámmentesen és forgalmiadómentesen beszerzett alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és ha igen, milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az alkalmazott ellenőrzési rendszer nettó valutabevétellel kapcsolatos kötelezettség felügyeletére irányul, nem pedig arra, hogy a behozatalt az exportált áruk gyártására használják-e fel.
- (65) Egy EOU termelésének jelentős részét, éves forgalmának egészen 50%-át értékesítheti a hazai piacon. Következésképpen nincs olyan jogi kötelezettsége, hogy a gyártott keletkező termék teljes mennyiségét exportálnia kell. Ezenkívül ezeket a belföldi tranzakciókat a kormányzati tisztviselő felügyelete és ellenőrzése nélkül bonyolítják le, és önbevallási eljárás vonatkozik rájuk. Így az EOU vámszabad üzemei legalábbis részben az indiai hatóságok fizikai ellenőrzésén kívül esnek. E körülmények miatt egy vám-visszatérítési ellenőrző rendszer céljából nagyobb jelentőséget kapnak a további ellenőrzési szempontok, azaz a vámmentes alapanyagok és a keletkező exporttermék közötti kapcsolat ellenőrzése.
- (66) A további megtett ellenőrzési lépésekkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy egy EOU *de jure* sohasem kötelezhető arra, hogy mindegyik importszállítmányt hozzárendelje a megfelelő keletkező termékhez. Az indiai hatóságok csak akkor tudnának kellő információt kapni az alapanyagok végleges rendeltetéséről, ha ilyen ellenőrzéseket végeznének, és csak így tudnák hatékonyan ellenőrizni, hogy a vám- és forgalmiadó-mentesség nem haladja meg az exporttermelés alapanyagainak értékét. Nem elégséges az ellenőrzéshez a belföldi értékesítés után önbevalláson alapuló havi adóbevallás, amelyet az indiai hatóságok csak időközönként értékelnek. Ezenkívül a havi adóbevallás célja a jövedéki adó nyomon követése, nem pedig az alapanyagok útjának ellenőrzése. A vállalat belső ellenőrzési rendszerek, amelyeket jogi kötelezettség nélkül vezetnek, nem elégségesek, mivel a vám-visszatérítési ellenőrzési rendszert a kormánynak kell kialakítania és végrehajtania, és az nem hagyható az egyes érintett vállalatok vezetőségének mérlegelési jogkörében. Következésképpen a vizsgálat megállapította, hogy az indiai export- és importpolitika kifejezetten nem követeli meg az EOU-tól, hogy vezessen nyilvántartást az alapanyagok és a késztermékek közötti kapcsolatról, és az IK nem hozott létre hatékony ellenőrzési mechanizmust annak meghatározása érdekében, hogy milyen alapanyagokat és milyen mennyiségben használtak fel az exporttermelésben.
- (67) Az IK nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagok vonatkozásában, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Továbbá az IK azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet vámelengedés.
- (68) A fentieket figyelembe véve el kell utasítani a vállalat állítását, mely szerint a Bizottság eltért az eredeti vizsgálatban alkalmazott okfejtéstől a nyersanyagok vámmentességének felmérése tekintetében, illetve hogy kizárólag az esetleges többletvisszatérítéseket kell kiegyenlíteni.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (69) Ennek megfelelően megengedhető vám-visszatérítési rendszer vagy helyettesítő vámkedvezményrendszer hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a felülvizsgálati időszak alatt az importra egyébként esedékes, elengedett behozatali vámok (az alapvám és a különleges kiegészítő vám) összege, valamint a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó visszatérítése és a visszatérített forgalmi adó.

i. Importvámok alóli mentesség (alapvám és különleges kiegészítő vám), a nyersanyagok után fizetett forgalmi adó visszatérítése és a hazai olajtársaságoktól beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó visszatérítése

- (70) Az EOU-nak minősülő exportőrök tekintetében a támogatás összegét a felülvizsgálati időszak egésze alatt az EOU számára importált összes anyag után fizetendő, kieső importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám), visszatérített forgalmi adó és a belföldön beszerzett üzemanyag után fizetett jövedéki adó visszatérítése alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták ebből az összegből, hogy megkapják a támogatás összegét mint a számlálót. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. Az így kapott támogatási kulcs a két vállalat tekintetében 0,9, illetve 5,8% volt.

ii. A beruházási javak importvám-mentessége (alapvám és különleges kiegészítő vám)

- (71) A beruházási javakat fizikailag nem építik be a késztermékbe. Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a vizsgált vállalatoknak nyújtott kedvezményt az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámoknak a vizsgált vállalatoknál az ilyen beruházási javak szokásos amortizációját tükröző időre való kivetítésével számították ki. A szokásos amortizációs idő meghatározása érdekében referencia-időszakként a két érintett együttműködő exportőr által ténylegesen használt amortizációs időt, azaz 18 évet vettek alapul. Az így kiszámított összeghez, amely a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, hozzáadták az ezen időszak során esedékes kamatot az idők során juttatott kedvezmény teljes értékének tükrözése érdekében, és hogy ezzel megállapítsák a rendszer által a kedvezményezettnek biztosított összes előnyt. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget osztották el a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. Az így kapott támogatási kulcs a két vállalat tekintetében 1,8, illetve 0,4% volt.

- (72) Ennek megfelelően az EOU-rendszer szerint az érintett vállalatoknak nyújtott támogatás kulcsa 2,7%, illetve 6,2%.

6. Előzetes Engedélyezési Rendszer (ALS)

a) Jogonalap

- (73) A rendszer részletes leírását a 2004–2009 közötti EXIM-politika 4.1–4.1.14. szakasza és a HOP I 2004–2009. 4.1–4.30. fejezete tartalmazza.

b) Jogosultság

- (74) Az ALS az alábbiakban részletesen bemutatott hat alrendszerből áll. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörében is eltérőek. A támogató gyártókhoz „kötött” gyártó exportőrök és exportáló kereskedők jogosultak a tényleges exportra szóló ALS-re és az éves igényre szóló ALS-re. A végső exportőrt támogató gyártó exportőrök jogosultak ALS-re köztes beszerzéseik vonatkozásában. A fő szerződők, amelyek a 2004–2009 közötti EXIM-politika 8.2. szakaszában említett kváziexport-kategóriák, mint például exportorientált egységek (a továbbiakban: EOU) szállítói, jogosultak a kváziexport ALS-re. Végül a gyártó exportőrök közbenső szállítói jogosultak az előzetes felszabadítási megbízás (ARO) alrendszer alapján a kváziexport-kedvezményekre, valamint a fedezett belföldi akkreditívra.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (75) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

- i. *Tényleges (fizikai) export:* Ez a fő alrendszer. Ez teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártására az alapanyagok vámmentes behozatalát. A „fizikai” ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India felségterületét. Az engedély határozza meg az importengedélyt és exportálási kötelezettséget, valamint az exporttermék fajtáját.
- ii. *Éves igény:* Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb terméksoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely nyersanyagot az adott terméksoportba tartozó bármely termék gyártásához. Az adott terméksoportba tartozó és az ilyen vámmentes anyag felhasználásával gyártott bármely termék exportálását választhatja.
- iii. *Közbenső szállítások:* Ez az alrendszer fedi le azon eseteket, amelyekben két gyártó szándékozik egyetlen exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó-exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból kérhet közbenső szállításokra szóló ALS-t. A végső exportőr fejezi be a gyártást, és köteles a befejezett terméket exportálni.
- iv. *Kváziexport:* Ez az alrendszer lehetővé teszi a fő szerződőnek a 2004–2009 közötti EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–g), valamint i)–j) pontjában említett vevőkategóriáknak „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagok vámmentes beszerzését. Más szavakkal, a készterméknek nem kell elhagynia az országot, azonban ezt a fogyasztó jogállása alapján kváziexportnak kell tekinteni. Ez kiterjed az EOU-k vagy az Exporttámogatási Beruházási Javak Rendszere szerinti engedélyes részére történő szállításokra.

- v. *ARO*: Az ALS azon jogosultjának, aki közvetlen import helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van azoknak az ARO-k terhére történő beszerzésére. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és az abban meghatározott áruk szállításakor azokat a belföldi szállítóra forgatják. Az ARO forgatása feljogosítja a belföldi szállítót a 2002–2007 közötti EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló ALS, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére. Az ARO-rendszer a szállítónak téríti vissza az adókat és vámokat, ahelyett hogy az a végső exportőrnek kerülne visszatérítésre a vámok visszatartása/visszatérítése formájában. Az adók/vámok visszatérítése rendelkezésre áll a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra is.
- vi. *Fedezett belföldi akkreditív*: Ez az alrendszer fedezi az ALS-jogosult felé történő belföldi szállításokat. Az ALS jogosultja kérheti a banktól belföldi akkreditív megnyitását egy belföldi szállító javára. Az engedélyt a bank érvényteleníti közvetlen importra, kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzendő cikkek értéke és mennyisége tekintetében. A belföldi szállító jogosult lesz a 2002–2007 közötti EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett, kváziexport kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló ALS, a kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).
- (76) Megállapították, hogy a felülvizsgálati időszak alatt egy együttműködő exportőr csak három alrendszer szerint részesült engedményekben az érintett termékkel kapcsolatban, ezek pedig az i. tényleges export szerinti ALS, v. ARO szerinti engedmény, és iv. kváziexport ALS. Ezért nem kell meghatározni az ii. éves igények, az iii. *közbenső szállítások* és a vi. fedezett belföldi akkreditív szerinti ALS kiegyenlíthetőségét.
- (77) Az indiai hatóságok általi ellenőrzés céljaira az engedély jogosultjának jogszabályi kötelezettsége az „importált termékek engedély alapján történő felhasználásának és felhasználásának valós és teljes körű”, egy megadott formában történő nyilvántartása (a HOP I 2004–2009 4.30. fejezete és 23. függeléke), amelyet fogyasztási nyilvántartásnak is neveznek (a továbbiakban: 23. függelék szerinti nyilvántartás). 2005 májusától a 23. függelék szerinti nyilvántartást nem csak a vállalatnál kell megőrizni, hanem azt egy okleveles könyvvizsgáló ellenjegyzésével meg kell küldeni az indiai hatóságoknak. A 23. függelék szerinti nyilvántartás benyújtásának kötelezettsége az új szabályok 2006. májusi hatálybalépése után kiállított engedélyek tekintetében alkalmazandó. Ezen új rendszer gyakorlati végrehajtása ezért nem volt ellenőrizhető, mivel ezekkel az engedélyekkel kapcsolatban a vizsgálat időpontjában nem volt jelentéstételi kötelezettség.
- (78) A fent említett i., iv. és v. alrendszer tekintetében az IK nagyságrendben és értékben is meghatározza mind az importtámogatást, mind az exportkötelezettséget (beleértve a kváziexportot is), és azt az engedélyre felveszeti. Ezenfelül az import és export lebonyolításakor az indiai tisztviselőknek fel kell vezetniük az engedélyre a megfelelő tranzakciókat. Az e rendszer alapján engedélyezett behozatal nagyságrendjét India kormánya határozza meg a szabványos nyersanyag-végtermék normák (a továbbiakban: SION-ok) alapján. A SION-ok a legtöbb termék vonatkozásában

léteznek, beleértve az érintett terméket, és azokat a HOP II 2004–2009-ben közzétették.

- (79) Az importált alapanyagok nem engedményezhetők, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 18 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként hat hónapra).
- (80) Az előzetes engedély jogosultjának, aki közvetlen import helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van azoknak az előzetes felszabadítási megbízások (ARO-k) terhére történő beszerzésére. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és az abban meghatározott áruk szállításakor azokat a szállítóra forgatják.
- (81) A felülvizsgálat során megállapították, hogy az együttműködő exportőr által a különböző alrendszer alapján a SION-ok szerint importtámogatással vámmentesen behozott alapanyagok mennyisége meghaladta az exporttermék referenciamennyiségének gyártásához szükséges mennyiséget. Így az érintett termékre vonatkozó SION-ok nem voltak pontosak.

d) Következtetés

- (82) Az importvámmentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az IK pénzügyi hozzájárulása, amely a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttatott.
- (83) Ezenkívül a „tényleges exportra” szóló ALS exportteljesítmény függvényében történő, jogszabályi támogatás, ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető. Exportkötelezettség nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak hozzá a kedvezményekhez.
- (84) A „kváziexportra” szóló ALS de facto az exportteljesítmény függvénye. Ezt csak egyetlen vállalat vette igénybe kis mértékben, és csak akkor, amikor EOU-knak vagy SEZ-ben lévő egységeknek szállított; mindkét kategóriát a 2002–2007 közötti EXIM-politika 8.2.b) bekezdése említi. E vállalat azt állította, hogy ügyfelei végül exportálták az érintett terméket. Az EOU/SEZ célja az exporttevékenység a 2002–2007 közötti EXIM-politika 6.1. bekezdésében meghatározottak szerint. Így a belföldi szállítók kedvezményben részesülnek a kváziexportra szóló ALS szerint, mert az IK exportbevétel vár, amelyet ezt követően egy EOU/SEZ-ben lévő exportőr kap. Az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint a támogatások akkor tekintendők ténylegesen exportteljesítmény függvényében nyújtott támogatásnak, ha a tények igazolják, hogy a támogatás megítélését – bár azok jogilag nem az exportteljesítménytől függenek – lényegében exportbevételekhez kötik.
- (85) Ebben az esetben az együttműködő vállalat nem vette igénybe az előzetes engedélyt a vámmentes import céljából. Ehelyett a vállalat azáltal szerzett kedvezményt, hogy az engedély ARO-vá való átalakításával belföldi szállítótól szerzett be nyersanyagokat. E rendszer szerint az adó- és vámmentességi jogosultság a szállítóra száll, nem pedig a végső exportőrre a vámok visszatartása/visszatérítése formájában. Az adó- és vámmentesség a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra is rendelkezésre áll. A vizsgálat jelentős árkülönbözetet mutatott ki a független belföldi

szállító által az ARO-rendszer alkalmazásával beszerzett nyersanyag és a belföldi szállító által az engedély használata nélkül beszerzett nyersanyag között. Az adó- és vámmentesség által biztosított kedvezmény az alacsony áraknak köszönhetően a szállítóról a nyersanyagot felhasználó és az ebben a vizsgálatban érintett vállalatra szállt át. A vállalat egyértelműen különbséget tudott tenni az engedély alkalmazásával vásárolt nyersanyag beszerzései ára és az ugyanezen nyersanyagért engedély használata nélkül fizetett ár között. A vállalat az így szerzett kedvezményt az ARO szerint beszerzett szállítások és az ilyen engedély nélkül beszerzett szállítások árkülönbözeteként határozta meg.

- (86) Az ebben az esetben használt három alrendszer nem minősíthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében. Azok nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezményrendszer fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Bár az IK említette, hogy a rendszer 2005 májusa óta megváltozott, világosan kell látni, hogy ezek a változások a felülvizsgálati időszak alatt nem gyakoroltak hatást a rendszerre, mivel az új ellenőrzési rendszert még nem hajtották végre teljesen. Az ellenőrzési rendszer IK általi lehetséges módosítása ellenére a felülvizsgálati időszakban a vizsgálat kimutatta, hogy az IK nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét. Eljárásokat sem végzett annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az érintett termék vonatkozásában a SION-ok nem voltak megfelelően pontosak, és túlértékelték a nyersanyagfogyasztást. A vizsgálat kimutatta, hogy a SION-okat módosítják annak érdekében, hogy jobban tükröződjön bennük a nyersanyagfogyasztás, azonban ezek a SION-ok a felülvizsgálati időszak során még nem voltak érvényesek. Így megerősítették, hogy a SION-ok önmagukban nem tekinthetők a tényleges fogyasztás ellenőrzési rendszerének, mert e túlzottan nagyvonalú szabványos normák nem teszik lehetővé India kormánya számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű nyersanyag fogyott az exporttermelésben. Továbbá a felülvizsgálati időszakban használt engedélyek tekintetében nem történt meg az IK általi hatékony ellenőrzés a pontosan vezetett fogyasztási nyilvántartás alapján sem („23. függelék szerinti nyilvántartás”, korábban 18. függelék szerinti nyilvántartás). Ezenkívül az IK nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen felhasznált alapanyagok vonatkozásában, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja), továbbá azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet vámelengedés.

- (87) E három alrendszer ezért kiegyenlíthető.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (88) Megengedhető vám-visszatérítési rendszer vagy helyettesítő vámkedvezményrendszer hiányában a támogatás összegét a vállalat által bemutatottak szerint ugyanazon nyersanyag engedéllyel és engedély nélkül történő beszerzése közötti árkülönbözet alapján állapították meg.

- (89) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével a támogatási összeget elosztották a teljes exportforgalomra – ami megfelelő nevezőként szolgál –, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvényében történt, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (90) A felülvizsgálati időszakban egy vállalat részesült kedvezményben e rendszer alapján, és 20,9%-os támogatást kapott.

III. Regionális rendszerek

1 Gujarat Értékesítési Adókedvezmény Rendszer (GSTIS) és a Gujarat Villamosenergia-adó Mentességi Rendszer (GEDES)

- (91) Megállapították, hogy egyik együttműködő exportáló termelő sem részesült kiegyenlítendő támogatásban *Gujarat Értékesítési Adókedvezmény Rendszer (GSTIS) és a Gujarat Villamosenergia-adó Mentességi Rendszer (GEDES)* alapján. Ezért úgy ítélték meg, hogy ezen vizsgálat alkalmazásában nem szükséges tovább elemezni ezt a rendszert.

2 Nyugat-bengáliai Ösztönző Rendszer (WBIS)

- (92) A WBIS részletes ismertetését Nyugat-Bengália kormánya Kereskedelmi és Ipari Igazgatóságának 1999. június 22-i 588-CI/H sz. értesítése tartalmazza (WBIS 1999), amelynek helyébe legutóbb a 2004. március 4-i 134-CI/O/Incentive/17/03/I sz. értesítés lépett (WBIS 2004). A rendszer számos előnyt biztosított a kedvezményezettnek, mint például a forgalmi adó halasztott befizetése, támogatás a beruházási javak telepítésére, fejlesztési támogatások. A vizsgálat megállapította, hogy korábban egy vállalat részesült kedvezményben e rendszer szerint. Azonban e kedvezmények hatása a felülvizsgálati időszakban elhanyagolható volt. Ezért úgy ítélték meg, hogy ezen vizsgálat alkalmazásában nem szükséges tovább elemezni ezt a rendszert.

3 A maharashtrai kormány (MK) ösztönzőcsomag-rendszere (PSI)

a) Jogalap

- (93) Az MK 1964 óta ösztönzőket biztosított az iparnak az állam fejletlenebb területeire történő elterjesztése érdekében az állam fejlődő régióiban újonnan terjeszkedő egységek alapításához. A rendszert bevezetése óta számos alkalommal módosították, és a „2001-es rendszer” 2001. április 1-jétől 2006. március 31-ig működött, majd egy évvel, 2007. március 31-ig meghosszabbították. Az MK PSI-je több alrendszerből áll, amelyek közül a legfontosabbak: i. a helyi adó visszatérítése; ii. mentesség a villamosenergia-adó alól; iii. helyi forgalmiadó-mentesség, amely 2004.10.24-én lejárt. A vizsgálat megállapította, hogy az egyik együttműködő exportáló termelő csak a helyi forgalmiadó-mentesség rendszerét vette igénybe.

b) Jogosultság

- (94) A jogosultság megszerzéséhez a vállalatoknak a kevésbé fejlett területeken kell befektetniük, új ipari létesítmény alapításával vagy meglévő ipari létesítmény bővítésével vagy diverzifikációjába történő nagymértékű tőkebefektetéssel. E területeket gazdasági fejlettségüktől függően különböző kategóriákba sorolták be

(például alacsony fejlettségű fejlett terület, kevésbé fejlett terület, legkevésbé fejlett terület). Az ösztönzők kialakításához a fő szempont a befektetés nagysága mellett az a terület, amelyen a vállalkozás található vagy létrejön.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (95) A 2004 októberében lejárt helyi forgalmiadó-mentesség rendszere alapján a kijelölt egységeknek értékesítési ügyleteik vonatkozásában egyáltalán nem kell forgalmi adót beszedniük. Hasonlóképpen, a kijelölt egységek mentesülnek a helyi forgalmi adó alól az olyan szállítótól eszközölt árubeszerezéseikre, aki maga is jogosult a rendszerre. Míg az értékesítési tranzakció nem biztosít kedvezményt a kijelölt értékesítő egységnek, a vételi tranzakció mentessége kedvezményt juttat a kijelölt beszerző egységnek. A vizsgálat megállapította, hogy az érintett vállalat 2006. október 24-ig részesült forgalmiadó-mentességben.

d) Következtetés

- (96) Az MK PSI-je az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A megvizsgált alrendszer az MK részéről pénzügyi hozzájárulást képez, mivel az engedmény csökkenti az MK egyébként esedékes bevételét. Ezen túlmenően a mentesség/visszatérítés a vállalatnak kedvezményt juttat, mivel javítja a vállalat likviditását.
- (97) A rendszer csak azon vállalatok számára elérhető, amelyek Maharashtra állam joghatósága alatt egy kijelölt földrajzi területen fektettek be. Nem elérhető az e területeken kívül található vállalatok számára. A kedvezmény szintje az érintett területtől függően különböző. A rendszer egyedi, és ennél fogva kiegyenlíthető az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése a) pontjával és 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (98) A forgalmiadó-mentesség vonatkozásában a támogatás összegének kiszámítása a felülvizsgálati időszak alatt egyébként megfizetendő azon forgalmi adó összege alapján történt, amelyet a rendszer alapján nem fizettek meg. Mivel a forgalmiadó-mentesség 2004.10.24-én lejárt, csak a 2004.10.1. és 2004.10.24. közötti időszakban be nem fizetett adót vették figyelembe, mivel csak ez az időszak esett egybe a felülvizsgálati időszakkal. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban e támogatási összegeket (számláló) vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes exportforgalomra, mivel a támogatás nem exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották. A felülvizsgálati időszak alatt egy vállalat kapott kedvezményt az alrendszer alapján, azonban a kapott támogatási összeg 0,1%, azaz elhanyagolható volt.

IV. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (99) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban értékarányosan kifejezve a vizsgált exportáló termelők tekintetében 2,7% és 20,9% között változott.

- (100) Bár a Közösségbe irányuló kivitel arányához viszonyítva magas fokú volt az együttműködés, meg kell jegyezni, hogy több exportáló termelő nem működött együtt az eljárásban, többek között az eredeti vizsgálatban a legnagyobb támogatási kulccsal rendelkező exportáló termelő. A nem együttműködő indiai termelők kapacitása és termelése jelentős, és az is valószínű, hogy ezek az exportáló termelők továbbra is igénybe fogják venni a vizsgált támogatási rendszerek kedvezményeit, mégpedig legalább az eredeti vizsgálatban megállapított mértékben.

Rendszer	DEPBS	ITES	EPGS	EOU	ALS	ECS	GSTIS	GEDES	WBIS	PSI	Összes
VÁLLALAT↓	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Senpet (korábban Elque)	nulla	nulla	nulla	2.7	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	nulla	2.7
Futura	nulla	nulla	nulla	6.2	nulla	0.1	nulla	nulla	nulla	nulla	6.3
Pearl	nulla	nulla	0.3	nulla	20.6	nulla	nulla	nulla	nulla	neg	20.9

V. KÖVETKEZTETÉSEK

- (101) Az alaprendelet 18. cikkének (2) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy a hatályos intézkedések megszűnése a támogatás folytatásához vagy megismétlődéséhez vezethet-e.
- (102) A fenti (21)–(100) preambulumbekkezdésben bemutatottak szerint megállapították, hogy a felülvizsgálati időszak alatt az érintett termék indiai exportőrei továbbra is előnyre tettek szert az indiai hatóságok kiegyenlíthető támogatásai következtében. Valójában a felülvizsgálat során megállapított támogatási kulcsok magasabbak az eredeti vizsgálatban megállapítottaknál, kivéve egy exportáló termelőt. Az érintett támogatási rendszerek rendszeresen ismétlődő kedvezményt biztosítanak, és nincs jele annak, hogy ezeket a programokat belátható időn belül megszüntetik. Mivel nem áll rendelkezésre információ arról, hogy a gyakorlatban miképpen hajtják végre az ALS ellenőrzési rendszerét, e változások lehetséges hatásairól nem lehet következtetéseket levonni. A feltételek mellett a szóban forgó termék exportőrei továbbra is kiegyenlíthető támogatásban részesülnek. Mindegyik exportőr több támogatási programra jogosult. E körülmények között ésszerű következtetés, hogy a támogatás a jövőben valószínűleg folytatódni fog.
- (103) Mivel bebizonyították, hogy a felülvizsgálat alatt a támogatás folytatódott, és a jövőben valószínűleg folytatódni fog, a támogatás megismétlődésének kérdése immár nem lényeges.

D. KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

1. Közösségi termelés

- (104) A Közösségben a következő vállalatok gyártják a PET-et:

Tizenkét termelő, amelyek a lejárati felülvizsgálatot kérelmezték, támogatták azt, és együttműködtek a vizsgálatban (lásd a (107) preambulumbekkezdést).

Két termelő, amelyek kérelmezték a lejárati felülvizsgálatot, de nem működtek együtt a jelenlegi vizsgálatban;

Egy koreai termelő Közösségben székhellyel rendelkező leányvállalata, amely együttműködött a vizsgálatban és támogatta a kérelmet;

- (105) Az e vállalatok által gyártott PET képezi a teljes közösségi termelést az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében.

2. Közösségi iparág

- (106) A Bizottság megvizsgálta, hogy a lejárati felülvizsgálatot kérelmező vagy támogató együttműködő közösségi termelők a teljes közösségi PET-termelés fő hányadát képviselték-e. Ezek a közösségi termelők a teljes közösségi PET-termelés 88%-át képviselték. Azokat a közösségi termelőket, akik nem működtek együtt teljes mértékben, kizárták a közösségi iparág fogalommeghatározásából. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a tizenkét, teljes mértékben együttműködő közösségi termelő képviseli a közösségi iparágat az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése és 10. cikkének (8) bekezdése értelmében. Az eredeti vizsgálatban a közösségi iparág a teljes közösségi PET-termelés több mint 85%-át képviselte abban az időben.

- (107) A következő tizenkét vállalat képviseli a közösségi iparágat.

Voridian BV (Hollandia)

M & G Polimeri Italia Spa (Olaszország)

Equipolymers Srl (Olaszország)

La Seda de Barcelona SA (Spanyolország)

Novapet SA (Spanyolország)

Selenis Industria de Polimeros SA (Portugália)

Aussapol Spa (Olaszország)

Advansa Ltd (Egyesült Királyság)

Wellman BV (Hollandia)

Boryszew subsidiary Elana Wse (Lengyelország)

V.P.I. SA (Görögország)

SK Eurochem Sp.Z. o.o. (Lengyelország)

E. A KÖZÖSSÉGI PIAC HELYZETE

1. A közösségi piaci fogyasztás

- (108) A közösségi fogyasztást a közösségi iparág értékesítési volumene, a más közösségi termelők közösségi piaci értékesítésére irányuló és a panasz benyújtásakor megadott

adatokon alapuló becslések, valamint az Eurostat harmadik országokból érkező teljes közösségi behozatalra vonatkozó adatai alapján állapították meg.

- (109) 2002 és a felülvizsgálati időszak között az érintett termék közösségi fogyasztása folyamatosan növekedett, és a felülvizsgálati időszakban összesen 2 400 000 tonnát ért el. A teljes növekedés 18% volt. A növekedés részben az új alkalmazásoknak volt betudható (többek között sörös és boros üvegek), részben pedig a csatlakozó országok fogyasztásnövekedésének.

1. táblázat	2002	2003	2004	FI
Közösségi fogyasztás (tonna)	2.041.836	2.213.157	2.226.751	2.407.387
Index	100	108	109	118

2. Az Indiából származó behozatal

2.1 Volumen, piaci részesedés és a behozatal ára

- (110) 2002 és a felülvizsgálati időszak között az Indiából származó teljes behozatal 13%-kal növekedett. Míg 2002–2003-ban a behozatal 17%-kal csökkent, 2004-ben 100 százalékponttal növekedett, majd a felülvizsgálati időszak alatt ismét 6800 tonnával, azaz mintegy 70 százalékponttal csökkent. Az importárak 5 százalékponttal emelkedtek 2003-ban, majd további 3 és 7 százalékponttal 2004-ben és a felülvizsgálati időszak alatt. Ez az ártrend csak részben tükrözi a nyersanyagköltségek erőteljes növekedését. Az indiai behozatal piaci részesedése viszonylag alacsony maradt a vizsgált időszakban, azaz 2002-ben 0,3%, 2003-ban 0,2%, 2004-ben 0,5%, a felülvizsgálati időszak alatt pedig 0,3% volt.

2. táblázat	2002	2003	2004	FI
<u>India</u>				
Volumen (tonna)	6 046	4 999	11 079	6 831
Index	100	83	183	113
Ár (EUR/tonna)	883	930	955	1018
Index	100	105	108	115
Piaci részesedés	0,3%	0,2%	0,5%	0,3%

3. Más országokból származó behozatal

- (111) A más harmadik országokból származó behozatal 25 százalékponttal növekedett a vizsgált időszak alatt. A legnagyobb növekedést 2003-ban figyelték meg, amikor az import 41 százalékponttal emelkedett. A kínai behozatalra 2004-ben bevezetett dömpingellenes intézkedéseket követően az import 14 százalékponttal esett vissza 2004-ben, és további 2 százalékponttal a felülvizsgálati időszakban. A piaci részesedést hasonló trend jellemezte, amely a 2002-es 15,9%-ról 2003-ban 20,6%-ra

nőtt, 2004-ben 18,5%-ra csökkent, a felülvizsgálati időszakban pedig tovább csökkent 16,9%-ra. Abszolút értékben a behozatalok piaci részesedése kisebb volt, mint a behozatalok növekedése, mivel erőteljesebb volt a fogyasztás. Az importárak átlagosan állandóan alacsonyabbak voltak az EU-áraknál 2002 és 2004 között. Csupán a felülvizsgálati időszakban voltak valamennyivel a közösségi iparág árai felett.

3. táblázat	2002	2003	2004	FI
Volumen (tonna)	324 749	456 499	411 020	406 562
Index	100	141	127	125
Átlagár (EUR/tonna)	869	821	907	1061
Index	100	94	104	122
Piaci részesedés	15,9%	20,6%	18,5%	16,9%
Fő exportőrök				
Korea	113 685	129 188	139 296	127 734
Pakisztán	28 558	83 208	55 125	73 426
Kína	47 875	131 343	49 678	72 814
USA	20 570	16 105	49 763	50 393
Tajvan	42 136	36 986	16 796	29 382

F. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG GAZDASÁGI HELYZETE

1. Előzetes megjegyzések

- (112) A felülvizsgálat kezdetén mérlegelték, hogy a közösségi termelőket mintavétellel vizsgálják, azonban figyelembe véve nem túl nagy számukat, úgy döntöttek, hogy mindegyiküket bevonják a vizsgálatba, és a kárt okozó tényezőket a teljes közösségi iparág szintjén gyűjtött információk alapján értékelték.
- (113) Az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján a megvizsgált minden olyan lényeges gazdasági tényezőt és mutatót, amelyek hatást gyakoroltak a közösségi iparág helyzetére.

2.1. Termelés

- (114) A közösségi iparág termelése 20%-kal növekedett 2002 és az FI között, azaz a 2002-es 1 465 000 tonnáról az FI alatti 1 760 000 tonnára. Az éves növekedési ráta 2003-ban 4,8%, 2004-ben pedig 4,6% volt. További növekedés volt az FI alatt, amikor a termelés 150 000 tonnával, azaz 10,8%-kal ugrott meg. Ez az iparág által végrehajtott szerkezetátalakítási folyamatnak volt betudható, amelyet azzal a céllal végeztek, hogy jobban ellenőrizzék a termelési költségeket, és ezáltal előnyükre fordítsák a növekvő közösségi piaci fogyasztást, amely – a fentiekben már említettek szerint – 19%-kal

növekedett 2002 és az FI között (a 2002-es 2 millió tonnáról 2,4 millió tonnára az FI-ben).

4. táblázat	2002	2003	2004	FI
Termelés (tonna)	1 464 522	1 534 480	1 602 086	1 760 828
Index	100	105	109	120

2.2. Kapacitás és kapacitáskihasználás

- (115) A termelőkapacitás 22%-kal növekedett 2002 és az FI között, azaz a 2002-es 1 760 000 tonnáról az FI alatti 2 156 000 tonnára. A növekedés elsősorban az FI alatt történt, amikor is a termelőkapacitás a 2004-es évhez képest 300 000 tonnával, azaz 16,7%-kal emelkedett. E jelentős termelőkapacitás-növekedés az ugyanebben az időszakban végbemenő termelésnövekedéssel párhuzamosan történt (lásd a (114) preambulumbekendést). A termelőkapacitás növekedése a gyártósorokra irányuló további befektetések eredménye volt, amelyeket azzal a céllal hajtottak végre, hogy kihasználják a növekvő piacot. A kapacitáskihasználás 4 százalékponttal nőtt 2003-ban, 2004-ben ezen a szinten maradt, majd az FI alatt 5 százalékponttal 82%-ra csökkent. A 2004 és az FI közötti visszaesés az ebben az időszakban végbemenő termelőkapacitás-növekedésre vezethető vissza. Következésképpen az FI alatti nagyobb termelési volumen 2004-hez képest alacsonyabb kapacitáskihasználási rátával esett egybe.

5. táblázat	2002	2003	2004	FI
Termelőkapacitás (tonna)	1 760 332	1 762 378	1 848 315	2 156 294
Index	100	100	105	122
Kapacitáskihasználás	83%	87%	87%	82%
Index	100	105	104	98

2.3. Értékesítés és piaci részesedés

- (116) A közösségi iparág közösségi piaci értékesítési volumene 21%-kal nőtt 2002 és az FI között. A 2003-as 2%-os növekedést 2004-ben 8%-os, az FI alatt pedig 11%-os növekedés követte. Az értékesítés növekedése ellenére a magasabb fogyasztás miatt a közösségi iparág piaci részesedése 4 százalékponttal csökkent 2003-ban, majd fokozatosan emelkedni kezdett, 2004-ben és az FI alatt 5, illetve 1 százalékponttal.

6. táblázat	2002	2003	2004	FI
Értékesítés az EK-ban (tonna)	1 306 768	1 333 976	1 438 883	1 586 902
Index	100	102%	110%	121%
Piaci részesedés	64%	60%	65%	66%

2.4. Növekedés

- (117) Összességében meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág piaci részesedése 2%-kal nőtt a vizsgált időszakban, ami jelzi, hogy növekedése a piac egészét nézve elmaradt a fogyasztás növekedésének ütemétől.

2.5. Foglalkoztatás

- (118) A közösségi iparág foglalkoztatási szintje 18%-kal nőtt a vizsgált időszakban. A legnagyobb növekedésre 2003-ban (11 százalékpont) és 2004-ben (további 6 százalékpont) került sor. Bár ez az emelkedő tendencia az FI alatt is folytatódott, a növekedés csak 2 százalékpontnyi volt. A teljes időszak alatti 18%-os növekedés a termelés 20%-os növekedésével van kapcsolatban.

7. táblázat	2002	2003	2004	FI
Alkalmazottak	1 010	1 124	1 170	1 190
Index	100	111	116	118

2.6. Termelékenység

- (119) A közösségi iparág termelékenysége, amelyet a tonnában kifejezett, egy foglalkoztatottra egy évben eső termelési mennyiségben mérnek, összességében növekedett a vizsgált időszakban. A kezdeti 2003-as 6%-os visszaesés után (2002-höz képest) 2004-ben ezen a szinten maradt, majd az FI alatt jelentősen, 2004-hez képest több mint 8%-kal nőtt; ebben az időszakban a termelés is jelentősen nőtt.

8. táblázat	2002	2003	2004	FI
Termelékenység (t/alkalmazott)	1450	1365	1369	1480
Index	100	94	94	102

2.7. Bérek

- (120) Meg kell jegyezni, hogy a PET-forgács gyártása tőkeigényes iparág, ezért a munkaerőköltségnek korlátozott hatása van a termék összköltségére. Az időszak alatt a bérek 12%-kal növekedtek, összehasonlítva a termelés összköltségének 20%-os növekedésével. A másik fontos tényező az egy gyártott tonnára fordított bérköltség. Az időszak alatt ez a költség 6%-kal csökkent.

9. táblázat	2002	2003	2004	FI
Bérek (millió euró)	62,3	63,0	66,3	69,5
Index	100	101	106	112
Bérek/1 gyártott tonna (€)	44,4	42,9	43,6	41,9
Index	100	96	98	94

2.8. Értékesítési árak és a közösségi árakat befolyásoló tényezők

- (121) Az értékesítési egységár a 2002-es 924 EUR/tonna összegről az FI alatti 1058 EUR/tonna összegre nőtt, azaz növekvő tendenciát mutatott (15% az egész időszakban). E növekedés nagymértékben a nyersanyagárak magasabb olajárak miatti emelkedésének tudható be. Bár a közösségi iparág emelte árait, nem volt abban a helyzetben, hogy az áremelkedést a feldolgozó ágazatra hárítsa, és a nyersanyagárak emelkedését teljes mértékben beépítse az értékesítési áraiba. Ez lényegében annak tudható be, hogy a nyersanyagárak növekedése meghaladta a PET-árak növekedését. Piaci részesedésének fenntartása érdekében a közösségi iparág csak mérsékelten tudta emelni árait, és így árleszorítással szembesült.

10. táblázat	2002	2003	2004	FI
Súlyozott átlagár (EUR/tonna)	924	902	1006	1058
Index	100	98	109	115

2.9. A fő nyersanyagok termelési költsége

- (122) Figyelembe véve, hogy 1 tonna PET gyártásához 850 kg tisztított tereftálsav (PTA) és 350 kg monoetilén-glikol (MEG) (fő nyersanyagok) szükséges, a nyersanyagok (PTA és MEG) költsége jelentősen, 67%-kal, illetve 31%-kal nőtt 2002 és az FI között, amikor elérte a 770 EUR/tonnás (PTA) és a 721 EUR/tonnás (MEG) szintet (az FI átlaga). Bár 2005 harmadik negyedévében a PTA árának enyhe csökkenését figyelték meg, amikor az árak 700 EUR/tonnára estek vissza, a MEG tekintetében pedig elég állandó árat figyeltek meg, rá kell mutatni arra, hogy a nyersanyagokat előre, hosszú futamidejű szerződések alapján szerzik be. Ennek eredményeképpen a vizsgált időszak tekintetében a PTA árának FI végén történő enyhe csökkenése ellenére a közösségi iparág még mindig az erőteljesen megemelkedett költségek következményeit viseli. Ezenkívül az olaj világpiaci helyzete miatt a PET-termelés nyersanyagárai érzékenyek az előre nem látható változásokkal szemben, azonban a leginkább az valószínű, hogy magas szinten maradnak. Mindezek a tényezők hozzájárulnak ahhoz, hogy a közösségi PET-termelők egyre nagyobb mértékben veszélyeztetettek. Meg kell jegyezni azonban, hogy a fő nyersanyagok olyan termékek, amelyekkel globális szinten kereskednek, és ezért ugyanilyen mértékben kell érinteniük az indiai exportáló termelőket is.

11. táblázat	2002	2003	2004	FI
Átlagköltségek (EUR/tonna)				
-PTA	460	566	718	770
Index	100	123	156	167
-MEG	551	550	650	721
Index	100	100	118	131

- (123) A közösségi iparág által gyártott PET-forgács egy tonnára jutó átlagos egységköltsége a következőképpen alakult:

12. táblázat	2002	2003	2004	FI
Súlyozott átlagköltség (EUR/tonna)	899	918	1013	1092
Index	100	102	113	121

- (124) A vizsgált időszakban a 11. és 12. táblázatban bemutatottak szerint a fő nyersanyagok költsége folyamatosan emelkedett (a PTA 67%-kal, a MEG 31%-kal), miközben a termelés összköltsége csak 21%-kal nőtt. Azonban a 10. táblázatban bemutatottak szerint az árak csak 15%-kal nőttek amiatt, hogy a közösségi iparág nem volt abban a helyzetben, hogy a növekedést a feldolgozó ágazatra hárítsa át, és a nyersanyagárak emelkedését teljes mértékben beépítse az értékesítési áraiba.

2.10. Készletek

- (125) A készletek az egész vizsgált időszakban, azaz 2002 és az FI között, 10%-kal csökkentek. Azonban az eredeti vizsgálathoz hasonlóan, a készletek nem tekinthetők ésszerű tényezőnek a közösségi iparág által gyártott PET tekintetében, mivel a PET-piacot az év során szezonális ingadozás jellemzi. A termeléssel összehasonlítva a készletek a termelési mennyiség 5/6%-t teszik ki.

13. táblázat	2002	2003	2004	FI
Készletek (tonna)	101 554	110 695	90 422	91 123
Index	100	109	89	90

2.11. Nyereségesség, befektetések megtérülése és cash flow

- (126) Az értékesítés nyereségessége az érintett termék közösségi értékesítése által termelt nyereséget képviseli. Az összes eszközarányos megtérülés és a cash flow csak a termékek egy szűk körén volt mérhető, amelybe az alaprendelet 8. cikkének (8) bekezdése szerint beletartozik a hasonló termék is. Ezenkívül a befektetések megtérülését az összes eszközarányos megtérülés alapján számították ki, mivel az összes eszközarányos megtérülést tekintették a legmértékadóbbnak a trend elemzése céljából.

14. táblázat	2002	2003	2004	FI
A Közösségben történő értékesítések adózás előtti haszonkulcsa	2,7%	-1,8%	-0,7%	-3,2%
Össztőke hozama	2,0%	-1,4%	-0,6%	-2,4%
Cash flow (a teljes értékesítés %-ában)	18,1%	5,5%	10,1%	-2,6%

- (127) A 2002-ben kezdődő árleszorítás miatt, amely egybeesett a KNK-ból, Tajvanból, Malajziából, Koreából és Ausztráliából származó dömpingelt behozatal növekedésével

(2004-ig) és az Indiából származó támogatott behozatal növekedésével, a közösségi ipar pénzügyi helyzete romlott, és 2003-ban veszteségessé vált. A KNK-val és Ausztráliával szemben bevezetett dömpingellenes intézkedések következtében kis mértékben javult a helyzet 2004-ben, ezt követően viszont a veszteség -3,2%-ra nőtt az FI alatt. Egyértelmű csökkenő trend figyelhető tehát meg.

- (128) Az összes eszközarányos megtérülésre és a cash flow-ra vonatkozó trendek hasonlóképpen alakultak, azaz a 2002-es viszonylag jó helyzet után 2003-ban erőteljes romlás következett be, ezt pedig 2004-ben kis javulás, majd az FI alatt további romlás követte.

2.12. Befektetések és tőkeemelési képesség

15. táblázat	2002	2003	2004	FI
Befektetések ('000 EUR)	31.779	42.302	63.986	50.397
Index	100	133	201	159

- (129) A befektetéseket részben a kapacitás növelésére, részben pedig a gyártási folyamat javítására szánták. A kiadástömeg 2004-re és az FI-re esett, ami egybeesett a kapacitás növekedésével, amelynek célja az volt, hogy a megnövekedett fogyasztás tekintetében fenntartsa piaci részesedését. Mindazonáltal a közösségi iparág jelenlegi helyzete és a PET közösségi és világpiacának alakulása, amelyek elmaradt nyereségességet jeleztek, nem ösztönözték a túlzott mértékű befektetéseket. Bár bizonyos körülmények között a közösségi termelők képesek voltak tőkeemelésre (különösen a kapcsolt vállalkozásoktól), a PET nyereségességének hiánya nem ösztönözte a befektetéseket, és bizonyos esetekben elhalasztották a befektetési döntéseket.

2.13. A tényleges támogatási kulcs mértéke

- (130) Ami az indiai behozatal tényleges támogatási kulcsának mértéke által a közösségi iparágra gyakorolt hatását illeti, mivel e termék piaca árérzékeny, e hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak. Meg kell jegyezni, hogy e mutató még fontosabb a kár megismétlődésének valószínűségére vonatkozó elemzés összefüggésében. Amennyiben az intézkedések hatályukat vesztenék, a támogatott behozatok valószínűleg olyan mennyiségben és olyan áron jelennének meg ismét, hogy a támogatási kulcs mértékének hatása jelentős lenne.

2.14 Az iparág felépülése a korábbi támogatás hatása alól

- (131) Miközben a fent vizsgált mutatók a közösségi iparág egyes gazdasági mutatóinak javulását mutatják, ami a végeleges kiegyenlítő intézkedések 2001-es bevezetésének tudható be, ezek azt is bizonyítják, hogy a közösségi iparág még mindig sérülékeny és veszélyeztetett.

3. Következtetés a közösségi iparág helyzetéről

- (132) A fogyasztásnak részben az új alkalmazások miatti állandó növekedése (többek között sörös- és borosüvegek) és részben a csatlakozó országok növekvő fogyasztása arra kényszerítette a közösségi iparágat, hogy a piaci részesedés elvesztésének elkerülése érdekében növelje kapacitását és termelését. Ennek érdekében 2004-ben és az FI alatt

fontos szerkezetátalakítási folyamatra került sor, ami a különböző termelők gyakori tulajdonosváltásával járt együtt. Ezzel párhuzamosan összességében növelték a gyártósortok számát, hogy kövessék a fogyasztás növekedését és egyben méretgazdaságosságot érjenek el. Így egyes gazdasági mutatók, pl. fogyasztás, termelőkapacitás, termelés, EU-értékesítés és foglalkoztatás, valóban pozitív trendet mutattak. Ráadásul a vizsgált időszakban az értékesítési ár is emelkedett. Azonban mindezek a szerkezetátalakítási erőfeszítések nem tudták ellensúlyozni a nyersanyagárak állandó és masszív emelkedését a vizsgált időszakban. A magasabb nyersanyagköltségeket nem lehetett áthárítani a feldolgozó ágazatra olyan mértékben, ami bizonyos nyereségességi szint fenntartásához lett volna szükséges. Ez a nyereségességek súlyos romlásához vezetett, amely a 2002-es +2,7%-ról az FI alatti – 3,2%-ra csökkent. Hasonló negatív trend jellemezte a befektetések megtérülését és a cash flow-t.

- (133) Ez egybeesett az érintett országból érkező behozatal alacsony árszintjével, amely egyértelműen hozzájárult a közösségi iparág áraira nehezedő árleszorító hatáshoz. Mivel azonban e lejáratú felülvizsgálat keretében vizsgált, támogatott behozatalok volumene kicsi, a kár megismétlődésének valószínűségére vonatkozó elemzésre összpontosítottak. Így annak ellenére, hogy pozitív fejlemények tapasztalhatók a termeléssel, értékesítéssel és értékesítési árakkal kapcsolatban, a közösségi iparág általános pénzügyi helyzete romlott, ami a nyereségesség (2,7% nyereség 2002-ben, 3,2% veszteség az FI alatt), az export értékesítés, a termelési költségek, a befektetések megtérülésének és a cash flow negatív alakulásában tükröződik.
- (134) A fenti trendeket az ideiglenes és végleges kiegyenlítő intézkedéseket bevezető rendeletekben leírt trendekkel összevetve az értékelés ismét vegyes képet mutat. A piaci részesedés tekintetében a közösségi iparág egy százalékpontot veszített 2002 és az FI között, míg öt százalékpontnyit nyert a végleges kiegyenlítő intézkedések bevezetését megelőző négy évben. Másrészt a közösségi iparág FI alatti nyereségessége sokkal negatívabb, mint a kiegyenlítő intézkedések bevezetése előtt. Következésképpen a kármutatók által jelzett egyes pozitív trendek ellenére a közösségi iparág helyzete még messze elmarad attól a szinttől, mint ami akkor várható, ha felépül az eredeti vizsgálatban megállapított kár hatása alól.
- (135) Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a közösségi iparág helyzete az intézkedések bevezetése előtti időszakokkal összevetve kis mértékben javult, azonban még mindig sérülékeny és veszélyeztetett. Ezenkívül az érintett ország behozatalának árleszorító hatása miatt a közösségi iparág nem tudta teljes mértékben beépíteni értékesítési áraiba a nyersanyagárak növekedését.

G. A KÁR MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE

A harmadik országokba irányuló export volumene és ára, valamint a Közösségbe irányuló export volumene és ára közötti összefüggés

- (136) Megállapították, hogy a nem EU-országokba irányuló indiai értékesítés átlagos exportára lényegesen alacsonyabb volt a közösségi átlagos exportárnál és a hazai piacon alkalmazott árnál. Az indiai exportőrök jelentős mennyiségekben értékesítettek nem EU-országokban, amely a teljes export értékesítés 95%-át tette ki. Ezért úgy ítélik meg, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése arra ösztönözné az indiai exportőröket, hogy jelentős exportmennyiségeket irányítsanak át más harmadik

országokból a jóval vonzóbb közösségi piacra, mégpedig olyan árszinten, amely még megemelve is jóval a Közösségbe irányuló export jelenlegi árszintje alatt van.

Termelőkapacitás, kihasználatlan kapacitás és készletek

- (137) A (140) preambulumbekzdésben jelzettek szerint az indiai exportáló termelők képesek növelni a közösségi piacra irányuló export volumenét. India termelőkapacitása jelentősen növekedett, a 2003-as 330 000 tonnáról a 2005-ös 600 000 tonnára. A piaci előrejelzések szerint 2008-ban további 220 000 tonnás növekedés várható. 2005-ben a belföldi értékesítés 220 000 tonna, az export pedig 290 000 tonna volt (beleértve a 6831 tonnányi, EU-ba irányuló exportot is). A rendelkezésre álló adatok alapján a jelenlegi tartalékkapacitásnak átlagosan 90 000 tonnának kell lennie, ami jelentősnek tekintendő, mivel a jelenlegi közösségi fogyasztásnak mintegy 4%-át teszi ki. Ezt a becslést megerősítik az együttműködő indiai termelők eredményei, akik jelentős tartalékkapacitással rendelkeznek.
- (138) A készletek tekintetében a vizsgálat megállapította, hogy az együttműködő indiai termelők készletei nem voltak jelentősek. Azonban meg kell jegyezni, hogy ez nem mérvadó tényező, mivel a PET-piacot ciklikusság jellemzi.
- (139) Következésképpen az EU-ba irányuló behozatal ugyan alacsony volt, fennáll a kockázata, hogy jelentős volumenű exportot irányíthatnak át az EU-ba.

Következtetések

- (140) Az érintett ország termelői ezért képesek növelni és/vagy átirányítani a közösségi piacra irányuló export volumenét. A vizsgálat rámutatott, hogy az együttműködő exportáló termelők alacsonyabb áron értékesítették az érintett terméket, mint a közösségi iparág. Az a legvalószínűbb, hogy továbbra is ezeket az árakat alkalmazzák, vagy akár még a világ többi részén alkalmazott árakkal összhangban csökkentik is azokat, a (137) preambulumbekzdésben említettek szerint, azzal a céllal is, hogy visszaszerezzék az intézkedések bevezetése előtti piaci részesedésüket. Ez az árképzés, amihez az is társul, hogy az érintett ország exportőrei jelentős mennyiségben tudják szállítani az érintett terméket a közösségi piacra, minden valószínűség szerint azzal a hatással jár, hogy a piacon megerősödik az árleszorító trend, ami várhatóan negatívan hat a közösségi iparág gazdasági helyzetére.
- (141) A fentiekben bemutatottak szerint a közösségi iparág helyzete továbbra is sérülékeny és veszélyeztetett. Valószínű, hogy ha a közösségi iparág ki lenne téve az érintett országból támogatott áron érkező behozatal megnövekedett mennyiségének, az értékesítésének, piaci részesedésének visszaeséséhez, és következésképpen pénzügyi helyzetének romlásához vezetne, mégpedig az eredeti vizsgálatban megállapított mértékben. Ennek alapján azt a következtetést vonják le, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése minden valószínűség szerint a már amúgy is sérülékeny helyzet romlásához és a közösségi iparágnak okozott kár még súlyosabb mértékű megismétlődéséhez vezet.
- (142) A fentiek alapján azt a következtetést vonják le, hogy a szubvencióellenes intézkedések hiányában az importárak valószínűleg még alacsonyabbak lennének a közösségi piacon, mivel az indiai termelők valószínűleg megpróbálnák növelni piaci részesedésüket. Ez az árképzés, amihez az is társul, hogy az indiai exportáló termelők

jelentős mennyiségben tudják értékesíteni a PET-et a közösségi piacra, minden valószínűség szerint azzal a hatással jár, hogy megerősödik az árleszorító trend, ami várhatóan negatívan hat a közösségi iparág helyzetére.

H. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. Bevezetés

- (143) Az alaprendelet 31. cikkével összhangban megvizsgálták, hogy a jelenlegi szubvencióellenes intézkedések fenntartása ellentétes-e a Közösség egészének érdekével. A közösségi érdek meghatározása az összes különböző érintett érdek értékelésén alapult. A jelenlegi vizsgálat olyan helyzetet elemez, ahol a szubvencióellenes intézkedések már érvényben vannak, és lehetővé teszi a jelenlegi szubvencióellenes intézkedések által az érintett felekre gyakorolt jogtalan negatív hatások értékelését.
- (144) Ennek alapján megvizsgálták, hogy a káros támogatás valószínű folytatódására vagy megismétlődésére vonatkozó következtetések ellenére létezik-e olyan kényszerítő erejű indok, ami arra engedne következtetni, hogy ebben az esetben az intézkedések fenntartása nem áll a Közösség érdekében.

2. A közösségi iparág érdeke

- (145) A fentiekben bemutatottak szerint nagyon valószínű, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén megismétlődik a káros támogatás. Minden közösségi termelő együttműködött, kettő pedig teljes mértékben együttműködött, és mindannyian jelezték támogatásukat a folyamatban lévő intézkedésekkel kapcsolatban.
- (146) Az Indiából származó behozatallal szembeni szubvencióellenes intézkedések fenntartása javítaná a közösségi iparág lehetőségeit egy ésszerű szintű nyereségesség elérésére, mivel valószínű, hogy rövid és középtávon képes lenne növelni értékesítési mennyiségét, és ezáltal kihasználná a méretgazdaságosságot, ugyanakkor pedig képes lenne mérsékelten növelni értékesítési árait és egy ésszerű nyereséget elérni. Még ha az FI alatt az Indiából származó támogatott behozatal volumene alacsony is volt, és ezért nem okozhatott komoly kárt, ezek valószínűleg negatív hatást gyakorolnának a közösségi iparág helyzetére, ha a szubvencióellenes intézkedéseket hatályon kívül helyeznék. Ezek az intézkedések ezért alapvető fontosságúak a közösségi iparág PET-forgács üzletága életképességének biztosításában, amely több éven át szembesült az Indiából származó támogatott behozatal által támasztott versennyel.

3. Az importőrök érdeke

- (147) Az importőrök/kereskedők alacsony fokú együttműködést tanúsítottak, és az együttműködő importőrök közül egyik sem vásárolt Indiából. Azonban az együttműködő importőrök/kereskedők reprezentatívnak tekinthetők, mivel értékesítési volumenük az EU fogyasztásának 5%-át tette ki. Ők a nulla vámtételt részesítenék előnyben még akkor is, ha egyébként jó pénzügyi eredményeik vannak.
- (148) A vizsgálat kimutatta, hogy még mindig vannak olyan helyettesítő ellátási források, ahol nincsenek szubvenció- vagy dömpingellenes intézkedések, pl. Mexikó, Brazília,

USA, Törökország, Pakisztán, Irán, Szaúd-Arábia. Az importőrök/kereskedők így jelentős helyettesítő ellátási forrásokra hagyatkozhatnak (vagy válhatnak át).

- (149) Figyelembe véve, hogy a hatályos intézkedések nem gyakorolnak jelentős hatást az importőrökre, azt a következtetést vonták le, hogy az Indiából származó behozattal szemben meglévő kiegyenlítő intézkedések fenntartása továbbra sem gyakorolna jelentős negatív hatást az importőrök helyzetére a Közösségben.

4. A feldolgozók/felhasználók érdeke

- (150) A Bizottság 47 ismert feldolgozónak/felhasználónak küldött kérdőívet. Csak tíz, összességében alacsony reprezentativitású feldolgozó/felhasználó válaszolt a kérdőívre. A kérdőívre adott válaszukban az ellátással kapcsolatban nyújtott információk szerint az együttműködő feldolgozók/felhasználók a VI alatt a PET közösségi fogyasztásának mintegy 20%-át képviselték. A VI alatt a PET 95%-át a közösségi termelőktől vásárolták, a maradék mennyiséget pedig olyan országokból származó behozatalból fedezték, amelyek nem a felülvizsgálat tárgyát képező országok. Számos érvet terjesztettek elő a vámok kivetésével szemben.
- (151) Öt feldolgozó (akik PET-forgácsot alakítanak át előformákká és üvegminőséggé, és a fogyasztás 10%-át képviselik) válaszolt a kérdőívre. A PET-forgács költsége a késztermék (főleg előforma) költségének 55%-át teszi ki. Megállapították, hogy elhanyagolható mennyiségben importálnak Indiából és más harmadik országból. Mindazonáltal ellenzik a vámok fenntartását, azt állítva, hogy az intézkedések mesterségesen megemelik az árakat Európában.
- (152) Öt, a fogyasztás megközelítőleg 10%-át képviselő felhasználó elég hiányos adatokat nyújtott be. A nagy felhasználók alacsony fokú együttműködése valószínűleg annak tudható be, hogy a KNK-ból, Ausztráliából és Pakisztánból származó PET behozatalával kapcsolatos legutóbbi vizsgálat csak két éve történt. A PET költsége az összköltségnek mintegy 6/7%-a, így elég csekélyek. Ugyan nem jelentettek Indiából származó behozatalt, a feldolgozókhoz hasonlóan ellenezték a vámok fenntartását, azt állítva, hogy az intézkedések mesterségesen megemelik az árakat Európában.
- (153) Figyelembe véve a feldolgozó iparág elég jó pénzügyi helyzetét – szemben a közösségi iparágéval – egyik feldolgozó/felhasználó sem terjesztett elő olyan érvet, hogy a jelenlegi vámok fenntartása munkahelyek elvesztését vagy a gyártólétesítmények külföldre helyezését eredményezné.
- (154) Ezenkívül a közösségi iparág a termelési mennyiség tekintetében hozzáigazította méretét a megnövekedett fogyasztáshoz, ezért nagyon valószínű, hogy a közösségi iparág kihasználatlan kapacitása teljes mértékben helyettesítené az import mennyiségét.
- (155) Figyelembe véve, hogy még mindig vannak helyettesítő olyan ellátási források, ahol nincsenek szubvenció- vagy dömpingellenes intézkedések, pl. Mexikó, Brazília, USA, Törökország, Pakisztán, Irán, Szaúd-Arábia, a közösségi felhasználók továbbra is az érintett termék diverzifikált ellátási forrásaira hagyatkozhatnak (vagy válhatnak át).
- (156) A felhasználó iparág teljesítményét illetően a vizsgálat megállapította, hogy a vizsgált időszakban az együttműködő felhasználók növelték forgalmukat, állandó szinten

tartották foglalkoztatásukat, és összességében inkább növelték nyereségességüket. Ezért megállapították, hogy a szubvencióellenes intézkedések nem érintették negatívan őket.

- (157) A fentiek alapján azt a következtetést vonták le, hogy az Indiából származó behozatallal szemben meglévő szubvencióellenes intézkedések fenntartása nem gyakorolna jelentős negatív hatást a felhasználók helyzetére a Közösségben.

5. A beszállítók érdeke

- (158) A nyersanyagok (tisztított tereftálsav (PTA) és monoetilén-glikol (MEG)), a DMT és az IPA, valamint a benzin származékos petrokémiai termékeinek beszállítói egyértelműen jelezték, hogy támogatják az intézkedéseket, és jó együttműködést tanúsítottak. Az intézkedések fenntartásából előnyük származna, mivel a közösségi iparág ezáltal valószínűleg fel tudna épülni, és ezáltal ők javíthatnák teljesítményüket.

6. Következtetés a közösségi érdekről

- (159) Figyelembe véve a fenti tényezőket azt a következtetés vonták le, hogy nincs olyan kényszerítő erejű ok, amely az Indiával szemben bevezetett jelenlegi szubvencióellenes intézkedések fenntartása ellen szólna.

I. KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

- (160) Minden érdekelt felet tájékoztattak azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján az érvényes intézkedések fenntartását kívánták javasolni. Az érdekelt feleknek egy időszakot is biztosítottak, hogy e közleményt követően előadják észrevételeiket. A közleménnyel kapcsolatos észrevételek nem voltak olyan jellegűek, hogy módosították volna a következtetéseket. India kormánya észrevételeket tett a károkozással kapcsolatban, azt állítva, hogy nincs kellően bizonyítva, hogy a közösségi iparágat továbbra is kár éri, valamint hogy nem az Indiából származó behozatal okozta nyomás hatására nem tükrözték az európai termelők értékesítési áraikban teljes mértékben a nyersanyagár-emelkedést. Emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi iparág helyzetének elemzésében jelzettek szerint annak pénzügyi helyzete rosszabbra fordult, és a (127) preambulumbekkezdésben kifejtett magyarázatnak megfelelően az érintett országból származó behozatal alacsony árszintje nyilvánvalóan hozzájárult a közösségi iparág árainak leszorításához. Tekintettel azonban az e hatályvesztési felülvizsgálatban szereplő támogatott behozatal kis mennyiségére, meg kellett vizsgálni, mennyire valószínű a kár megismétlődése. E tekintetben arra a következtetésre jutottak – a (127) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint –, hogy az intézkedések megszűnése esetén az Indiából származó, alacsony árú és megnövekedett mennyiségű behozatal kedvezőtlenül befolyásolná a közösségi iparág helyzetét. Emellett az egyik indiai exportőr állítása szerint nem valószínű, hogy az intézkedések megszűnése esetén India újra a Közösségbe irányítja behozatalát. Ez az exportőr azt állította, hogy az újonnan kialakuló piacok vonzóbbak a közösségi piacnál, az indiai kereslet pedig gyorsan nő, ezért nem áll rendelkezésre szabad kapacitás. Ennek ellenére megfontolandó, hogy az indiai piaci kereslet növekedése ellenére a vállalati szinten elvégzett vizsgálat szabad kapacitás meglétét jelezte, amit a piackutatás is alátámasztott. Levonható tehát az a következtetés, hogy a nyilvánosságra hozatal kapcsán tett észrevételek egyike sem változtat az e rendeletben foglalt következtetéseken.

- (161) A fent említettekből az következik, hogy az alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint fenn kell tartani az Indiából származó PET-forgács behozatalára vonatkozó kiegyenlítő intézkedéseket. Emlékeztetni kell arra, hogy ezek az intézkedések külön vámtételekből állnak.
- (162) Az egyes vállalatokra ebben a rendeletben rögzített egyedi kiegyenlítő vámokban az együttműködő exportőrök tekintetében a felülvizsgálat során megállapított helyzet tükröződik. Így ezek a vámok az e vállalatok, azaz a meghatározott jogi személyek által gyártott érintett termék behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten név és cím szerint nem említett egyéb vállalat által – ideértve a kifejezetten említett vállalatokhoz kapcsolódó egységeket is – előállított érintett termékek behozatalára nem alkalmazhatók ezek a vámtételek, így rájuk a „minden egyéb vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.
- (163) Az említett egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazására vonatkozó igényeket (pl. egy vállalat névváltoztatását, illetve új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul meg kell küldeni a Bizottságnak¹⁴, mellékelve minden vonatkozó információt, különösen például a névváltoztatáshoz vagy a termelési és értékesítési egységek változásaihoz, a vállalat termeléséhez, belföldi és exportértékesítéséhez kapcsolódó információkat. Indokolt esetben a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának frissítésével megfelelően módosítják a rendeletet.
- (164) A kiegyenlítő vám megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a maradvány vámszint nem alkalmazandó a nem együttműködő exportőrökre, azonban alkalmazandó azokra a vállalatokra, amelyek egyáltalán nem exportáltak a felülvizsgálati időszak alatt. Mindazonáltal ez utóbbi vállalatokat felkérjük, hogy amennyiben teljesítik az alaprendelet 20. cikkének követelményeit, nyújtsák be az említett cikk szerinti felülvizsgálati kérelmet, hogy egyedileg megvizsgáltassák helyzetüket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Végleges kiegyenlítő vámot vetnek ki az Indiából származó, az ISO 1628-5 szabvány szerinti, 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező és a 3907 60 20 KN-kód alá tartozó polietilén-tereftalát behozatalára.
- (2) Amennyiben a 2. cikk nem rendelkezik másképp, az alábbiakban felsorolt termelők által gyártott termékek vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó kiegyenlítő vámtétel a következő:

Ország	Vállalat	Kiegyenlítő vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC- kód

¹⁴ Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, H Igazgatóság, J-79 5/17, B-1049 Brüsszel

India	Reliance Industries Limited	41,3	A181
India	Pearl Engineering Polymers Ltd	31,3	A182
India	Senpet Ltd	22,2	A183
India	Futura Polyesters Ltd	0	A184
India	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
India	Minden más vállalat	41,3	A999

(3) Amennyiben az áruk a szabad forgalomba bocsátás előtt károsodtak, és ezért a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat 2454/93/EGK bizottsági rendelet¹⁵ 145. cikke alapján a vámérték meghatározása céljából részarányosítják, a fent megállapított összegek alapján kiszámított kiegyenlítő vám összegét a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár részarányosításának megfelelő százalékos értékkel csökkentik.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltak ellenére a végleges kiegyenlítő vám nem alkalmazandó a 2. cikkel összhangban szabad forgalomba bocsátott behozatalokra.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A behozatal mentesül az 1. cikkben megállapított kiegyenlítő vám alól, amennyiben azt a (3) bekezdésben felsorolt vállalatok állították elő, és közvetlenül exportálják (azaz számlázzák és szállítják) egy, a Közösségben importörként működő vállalatnak, a megfelelő kiegészítő TARIC-kóddal vámkezelik, és amennyiben a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(2) A szabad forgalomba hozatal iránti kérelem benyújtásakor a vámmentesség feltétele a (3) bekezdésben említett exportőr vállalatok által kibocsátott, a mellékletben felsorolt alapvető elemeket tartalmazó, érvényes „kötelezettségvállalási számlának” az érintett tagállam vámhatóságához történő benyújtása. A vámmentesség további feltétele, hogy a vámkezelt és a vámhatóságnak bemutatott áru pontosan megegyezzen a „kötelezettségvállalási számlán” található leírással.

(3) A „kötelezettségvállalási számlával” kísért behozatalt a következő kiegészítő TARIC-kódokkal kell vámkezelni:

Ország	Vállalat	Kiegészítő TARIC-
--------	----------	-------------------

¹⁵ HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb a 2286/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 343., 2003.12.13., 1. o.) módosított rendelet.

		kód
India	Pearl Engineering Polymers Ltd	A182
India	Reliance Industries Ltd	A181
India	South Asian Petrochem Ltd	A585

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*

MELLÉKLET

A 2. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségvállalási számlán feltüntetendő elemek a következők:

1. A kötelezettségvállalási számla száma.

2. A kiegészítő TARIC-kód, amellyel a számlán szereplő áru a Közösség határán vámkezelhető (a rendeletben előírtaknak megfelelően).

3. Az áruk pontos leírása, ideértve a következőket:

— a termék bejelentési kódszáma (PRC) (az érintett exportáló termelő által felajánlott kötelezettségvállalásban foglaltak szerint),

— KN-kód,

— mennyiség (egységekben megadva).

4. Az eladási feltételek leírása, ideértve a következőket:

— egységár,

— az alkalmazandó fizetési feltételek,

— az alkalmazandó szállítási feltételek,

— összes engedmény és visszatérítés.

5. Az importörként működő vállalat neve, amelynek a vállalat a számlát közvetlenül kiállította.

6. A kötelezettségvállalási számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és a következő aláírt nyilatkozat:

„Alulírott igazolom, hogy az e számlán szereplő árunak az Európai Közösségbe közvetlen export útján való értékesítése a ... [vállalat] által felajánlott és az Európai Bizottság által a 2000/745/EK határozattal elfogadott kötelezettségvállalás hatálya alatt és feltételei szerint történik. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő információ teljes és helytálló.”